

Felvidéki Híradó.

TARSADALMI és KÖZMŰVELŐDESI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt.
Nyolcad évre 1 frt.

MÉG JELENIK: MINDEN VASARNAP.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőszékre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra czímzve Turocz-Szt.-Mártonba küldendők.
A hivatalos hirdetéseket, köziratokat pótkérek kérjük beküldeni.

HIVATALOS HIRDETÉSEK DÍJA

100 szög 2 frt., ezentúl minden megkezdett száz szónál 50 král több.

Előfizetési felhívás

a Felvidéki Híradó. X. évfolyamára.

A Felvidéki Híradó immár 10. évfolyama ba lépett s amint eddig, úgy ezentúl is fokozott erővel igyekszik hivatásának megfelelni. Nem kell új programmal előállanunk, hiszen 9 éves múltunk elegendő program. Azon ígértünk azonban készségesen megújítjuk, hogy a közérdeklő társadalmi kérdések tárgyalásával tisztázni iparkodunk az eszméket és esetleg irányt adni a közszellemnek, ha az netalan hűbözve állana valamely társadalmi, nemzeti, vagy kulturális kérdéssel szemben.

A nemzetiségi kérdésekben ezentúl sem célnak a bujtogatás; de egyik fő feladatunknak tekintjük, hogy nem magyarsájkú poénjaink rokonzenéjét és tiszteletét a magyar állameszme és annak tekintélye iránt felébresszük, fontartjuk és erősítsük. A személyeskedéstől ezentúl is hűséges tükre lesz a hazai és külföldi általános érdeklő eseményeknek.

A "Hét története" című rovatunk ezentúl is hűséges tükre lesz a hazai és külföldi általános érdeklő eseményeknek.

Lapunk előfizetési ára marad a régi:
egész évre . . . 4 frt.,
fél évre 2 " "
nyolcad évre . . 1 " "

Hazaifas tisztelettel

A FELVIDÉKI HIRADÓ
szerkesztősége.

Néhány szó a népszámlálásról.

Nem kis fába vágta fejszéjét az állam, midőn az 1890. év IX. törvényekké által elrendelte a népszámlálást oly alakban, mint a miyében az ez idén végrehajtott. Népszámlálás ugyan minden tíz évtelen munkája az államnak, s tudjuk mily céltól való az szükségessége. Megtudni hany elő ember tartozkodik hazánk területén, nem oly nehéz, de ezeket korok, valóság, sültetési s illetőségi helyek, továbbá foglalkozásuk, onaló- s nem önállóságuk pontos kitüntetés szerint összeírni rettetés munka, mely nemcsak az államnak bonyolított pénzébe, de még a közvetlenül számlálónak, a számláló ügynöknek is oly fáradságosá kéri, hogy az csakugyan csak az este volna megfűtve, ha az állam ezzel küzött célját elérné.

De vajlon elérte az állam célját? Kétes. Kétes pedig egyrészt azért, mert a népszámlálás teljesítéséhez nem akadtak mindenütt oly ügynökök, kik e nehéz munkát, azon tudtában, hogy vele az államnak szolgálatára lehetnek — ambícióval s pontos-sággal végezték volna, de sőt némelyek nem is értették s oly adatokat szolgáltatnak a statisztikának, melyek által azt a szörzoros értelmeben véve félrevezették. Márszint kétes az eredmény azon okból, hogy különösen az alsóbb néposztályra számláló lapok kérdéseire vagy csak részben, vagy pláne sehogy sem tudott megfelelni, sőt mi több megfélemleni vonakodott mákaesszágól, vagy különféle alaptalan aggodalmak miatt.

A népszámlálás immár bevezett munka s nem lesz érdektelen annak menetéről s

n hézségeiről itt a felvidéken — egyet-mást szólni.

Bélep a számláló ügynök valamely pír-razát hába s kezdj teljesíteni munkáját. A házbellek tatott szájal nézik, mint tejeszti széjeli nyomatványait asztalukon a számláló ügynök. Ez természetesen megérti a házbellek eme különös magatartását; s jónak látja — mielőtt munkájához fogna — sző szavakkal megmagyarázni a népszámlálás célját s megnyugtatósal kijelenteni, miként ez semmiféle adofelemlét nem von maga után, (Eren bevezetésnek egy habban sem volt szabad hanyoznia, ha csak az ügynök nem akarta kitenni magát azon kellemetlenségnek, hogy kihajlítok, egyik szomszéd közszébeli ügynököt plane a házi gazda agyonszúrassal fenyegette, ha meri összeírni.)

És némely habban a szép szónak volt is fogantatja. De ismét mas habban, a családó az ügynök hata mögött titkos itéseket szolgáltatt mihezattartásul a házbelleknek, s ezek miptáka leolvastak volna összeracolt s aggodalomteljes arcóráll annak gondolatjait, nyakra-főre kezdik a sültetlennel sültetlennel adatokat beidkálni. Természetesen az ügynök bekesen akarván folytatni munkáját, nem szől ellent, hanem saját belátása s esetleg tudomása szerint ír.

Magam is szerencsés lővén az állam e nagy munkájában mint ügynök közreműködni, nem egyszer urakodnom kellett magamon, hogy haragra ne lojbanjak, ma-sutt ismét önkénytelennel is józout nevettem.

Béleptem egy hába. Emondvan elősörvont tehát az íjhamat biztosítási hivottat mondókamat, s egynehány barátságos szót intézvén a házbellekhez, a család tejenél

megkezdém az összeírását. Hány éves? Hol született? mi a vallása s anyanyelve? stb ezen kérdésekre csak megfelelt úgy ahogy. Kérdém továbbá, mi a foglalkozása? Uccu itt már megszéppent az öreg. Alig értettem meg, úgy kezdé darálni, hogy biz ez idén rozsz termés volt, egy ökre is kidőlt a nehézs munkában, aztán meg nem is tud a nagy tűz óta, amikor mindene oda égett — valamire szét tenni. Türelmembe került még szőhoz juthattam s folytathattam munkamat. »Tehat földművelő, s irni tud-e kérdém. »Nem biz én — volt a válasz — gyerek koromban nem úgy tanították art mint mai nap; Beirtam a számláló lapra irni nem tud. Mikor az illető habban elévgeztem az összeírását s szedtem magam kifelé, az öreg kiruklást az igazsal, hogy biz ő tud irni, csak hogy félt, nehogy kellesse majd azt az irást aláírnia.

Egy mas habban kérdém ismét a grzdát, hol van a legidősebb fia? »Hát kérem alásan Orszorozásba menté. »De hiszen tegnap láttam. »No igen kérem tegnap ment el. Megértettem, feltette a körülbelül sorozas alá kerülendő fiát. Szentül azt hitte, hogy amint összeírom, vizik már a fiát. Ilyen esetekben, ha szép szóval nem vittem semmire, az elitkolt egyénre nézve a legközelebbi szomszédhabban szeretem legéggé hiteles adatokat.

Érdekes, hogy azon kérdésekre beteg-e? még egészséges emberek is nagy fájdalom-sal, mintha az íment lelte volna ki őket a hűdég — »igen! »bólintottak. Persze csak is agyban fekvő betegeket s cs ak is tartósabb betegségekkel vettünk számba; mindamellet azon tudótem, miért mondják tulajdonképen ezen vir uló, arcu emberek ma

T Á R C A.

Ismeretlen emlékkönyvébe.

Olyannak írjak.
Kit sohase láttam?
Nevét se tudom,
Mégis írok bátran.

Hisz' a dal útja.
Hisz' a költő sorsa —
Hogy kincsét szét —
Behűnt szemmel ossza.

Száll a dal messze
Ismeretlen tájnak —
Szívet előtte
Ki tudja hol tárnak?

A költő lelke
Millió sugarban —
Megtörök, élvész
Az örök homályban.

Bodnyánszky Gyula.

ÚJ KÖNYV.

Költemények írta: Bodnyánszky Gyula.

E cím alatt lapunk nagyrabecsült munkatársától egy kötet lát napvilágot ez év március hó 15-én.

Nem szándékunk nagyhangú ajánló cikket írni ez alkalomból, hogy a bazafias közönség nagyrabecsült figyelmét felhívjuk e körülményre. Rudnyánszky Gyula neve sokkal ismerteb nemcsak la-

punk olvasói, de általában Magyarország művelt közönsége előtt, semhogy erre szorulan.

Hazánk most élő lírikusai között tagadhatatlanul ő bír a legidőbb eredetiséggel és közvetlenségrel; minden nyilatkozik a legnagyobb erő és mélység — és (aminek egyenlőleg aligha látja hasznát) a legnagyobb mértékű függetlenség.

Hogy ez alkalommal a közönség előlép, nemcsak azért érdekes, mert hazai irodalmunk egy hivatott lírikus újabb művelével gazdagzik — hanem azért is, mert ez az első alkalom, amikor valaki az írói világban uralkó klikk — ellenére a nagy közönséghez apellál.

Érdekes kísérlet bizonyára és szívünköl kívánjuk, hogy e kísérlet igen nagyrabecsült munkatársunk számára ne hozzon újabb csalódot; szívünköl kívánjuk, hogy a nagy közönség megerett legyen e komoly szavak méltánylására, melyeket Rudnyánszky Gyula — előfizetési felhívásában — így mond el:

Tisztelt nagy közönség!
Március 15-ére kiadom köteményeim harmadik kötetét. A »Fényben, árnyban« és a »Nyár« után az »Új könyv«-et.

Magyarországon tán én vagyok az egyetlen versíró, a ki, minden mas foglalkozás nyugtatól szabadon — a költészetnek élek.

Hogy életem egyedül céljának azt választva, hogyan élek? itt föl nem panaszolam. A mi lelkemnek faj: csupan az, hogy pályám függetlenségében nagyobb költői művek megalkotására nincs egy kis független nyugalmam, melyre azért sóvárogok, hogy a nemzeti költészet oltárán lelkem egész világát igaz aldozatul bemutat-hassam.

Meg szeretném írni a Mátyás-trilógiát, melyet már tíz esztendő óta írogatok. Vágyom rég megkezdett nemzeti eposzom, meg a XIX. százal hű képét tükröző verses regényem befejezésére. Ezeknek felül sok mas drámai és epikai tárgyam kívánkozik lelkemből szarnyakra kelni. De hiába szibongnak eszmém. — A mindennap élet gondja egyre zavar munkámban és én erőmet forgasolva, a jövőt kell hogy odavesssem martalekul a manak.

Kisebb költeményeim kiadására pedig nincs oly vállalkozó, a ki az én műzámért lekesednék és, az ugynevezett mostoha irodalmi viszonyoktól vissza nem riadva, verses könyvem írói díját megadni kész lenne.

Ily körülmények közt egyedül az ismeretlen nagy közönség szeretetében bizhatik a sikerre szomjazó reményeg.

En tehát most ehhez a nagy közönséghez, a magyar nemzethez szolok; az ő szívében ohajtok visszhangot kelteni. Lára költeményeim 15 év óta számlanak, egyre szállnak szét a nagy haza minden tája felé; de nem tudom, melyik sziv nyílt meg nekik, nem tudhatom meg azt sem, egyáltalán nem veszték-e el utközben nyomatlanul? Hiszen ez a lírikus sorsa, kivált natunk: csak úgy dalolhat, mint a madár rengeteg erdőben; és szinte fölrében, ha észreveszi, hogy hallgatják.

De most az egyszer mégis meg akarom tudni: él-e hazámban valahol rokonérzés, szeretet visszhangot, mely az én dallamira tamadt? Várjak-e, örömet látjak-e valahol az én — új könyvemet.

Am, öszintén megvallva, céloim nem csupan az, hogy egy új kötettel útnak eredjek — ismeretlen állomások felé. Azt is

el szeretném érni, hogy vándorlásomnak sikere legyen, hogy a nagy közönség segítségével végre nagyrabeszabású műveim megírására szentelhessem minden időmet. Ezért adom ki most új könyvem-t. Ez az új könyv igen diszes és terjedése kötet lesz; de előfizetési ára mégis csak e g y forint, mert tudom, hogy a műzást a szegényebbek jobban kedvelik a gazdagoknál.

Az »Új könyv« mintegy 20 sűrűn nyomott íven, a nyomtató-ípar teljes művészetével kiállitva, 1891. március 15-én fog megjelenni.

Fűzött példány előfizetési ára 1 frt; arany metszésű kötet példányé 2 fat.

Kérem a nagy közönséget: rendelj meg U j k ö n y v - e m e t minél számosabban és az előfizetési pénzt méltóztatásuk legközebb februárius havának végéig hozzám (E r s e k u j v á r r a címezve) beküldeni. A ki a pénzt nevetem utálványozza: U j k ö n y v - e m e t 1891. március 15-én bérmentve megkapja.

Bizom a nagy közönségben.

Budapest, 1891. Vízkereszt napján.

Rudnyánszky Gyula.

Egy légyott.

(Franciaóbl: Beniczky Lajos.)
(Folytatás)

A grófnő asszony, keri Ricciardi urat, mentene ki ot: ő csak este jöhet le. Addig is, ha tetszik az ebéd készlen fogja varni.

Ekmulasában gépiesen követte a szolgát. Egészen atengedte magát sorsa szokatságának. Helyzete értetetlen ion; le kellett mondania arról, hogy e rejtejt

gukat betegnek? Egy kis megfolyás kellett hozzá, hogy ezt is megértsem. Azt hiték ezek, (kik nagybakkal a család fölött) hogy ezen állitásoknak segienek magukon, mert ha a családfejtartó beteg, ni es a ki munka után lassan megszánják az urak odafent és — elengedik az adóját.

Ezekből tehát az aggodalom beszélt; de átértek inkább azon mulatságoknak látszó, de valójában szomorú esetekre. midőn az emberek korukat, születési helyüket megmondani nem tudták; egy — mi több — azt sem tudta mi a család neve.

Egy öreg asszonyt találtam egy házban a kemence padkjain köhécselve. »Hol van a gazda? kérdém. »Kiment az erdőbe kérem alatosan. — »Kend fog e tudni kérdéseimre megjelteni? — és nagyjából elmondtam neki a kérdésemdőket. »Oh igen nagyon szivesen felel. »Nohat hány éves kend? Bizony nem tudom, kérem alásan hanem öt évvel fiatalabb leszék öregemnél. »És hány éves az öreg? — Azt én nem tudom kérem.

Tessek azt találgatni. Akarván megis lehetőleg hiteles adatot kapni, kérdém: »Hány éves volt, midőn férjhez ment? — »20. És hány éve van férjével? — »Az első férjemmel voltam 7 esztendőig, azután ötévig voltam míg a legnagyobb fiunak katonának vitték, s a második férjemmel már 18 esztendője élék. — No hogy kell ebből az anyóka korát kiszámítani? Kiszámítottam ugyan, hogy az anyóka 59 éves, de a időtám a pillanatot, midőn az ifjú házól kiszabadultam.

Az úgyönökön azonban nemcsak számítani, de még történelmi ismeretere is volt s úksége, sőt legjobban boldogult volna az. — különösen a születési napok kiszámításánál — kinek hivataszerden mi s dolga nem akad, csak a naptart nézni, hogy el ne mulassza azon-meg azon barátság ismerését, szomszédját nevenyja alkalmaiból felköszönteni. Fordultak elő esetek, midőn az anya gyermekének születési évét valamely megtörtént eseménnyel kapcsolatosan örökíven meg emlékező tehetőségben, azt akként diktálta be. A szabadságharc, kirónicri csata, az elzót kolera honunkban s több eféle mozzanat szolgaltattat zsinórmenteket egyesek korának meghatározására.

Különös, hogy az alsóbb néposztálynak a hónapok neveiről meg mindig fogalmi nincs. Melyik hónapban s annak melyik napján született valaki, azt hallani ritkaság volt. Mikor született? Milyéi napkor —

és mikor kend? Én Anna napkor — s te? Én farsang után vasárnapon.

Akkép segítettünk magunkon, hogy az ismeresebb zenék neveit s azok havát, napját a kalendáriumból egy papírlapra kijegyeztük, s aztán már ment. Miután ebbe belejöttünk, megkönnyítette dolgunkat azon szivesen fogadtok tapasztalás, hogy a sülők gyermekeiket azon nevre kereszteltetik, a melynek napján azok születtek. Így ha valaki József volt; született marcius 19. György aprilis 24; Janos majus vagy december 27-én (a mint neponuki vagy evangelista volt) leányoknál Zsuzsi; februar 19. Zsófia majus 13, Anna julius 26; sőt Nem elég ez az úgyönöknek gazdának is kellett lennie a népszámlálásnál, mert nem egyszer kapta feleletül; születtem krumpli úllétsókor, én meg aratások, feleségem kendertőresókor, fiam pedig mikor a fák rügyezni kezdenek. Volt olyan is, ki gyermekének születési havát s napját egy részére kellemesen eltöltött nap után határozza meg. A szomszéd falvak valamennyi bűsü terminusa volt hallható.

Ezen példákól kitűnik, mily nehéz feladat volt az úgyönöknek az alsóbb néposztály összeírásánál. Mi úgyönök ilyen s hasonló esetekre ismerőven népünk s annak szokásait — több-kevesebé el voltunk készülvé. Mi azonban mindegyikünköt meglepte, s nem kis mértékben bosszantotta, volt az úri házak hölgyeinek magatartása. No azok már csak tudják hány évesek, de azért ritkaságnak, vagy az ösztönösek legnagyobb bizonyítékaként vettem, midőn híhető életkor mondott be valamely mamecska leányaira; no hát, meg magára is feleslegesnek tartom ezen eseteket is részletezni, előgé közönségesek és ismeretek a hölgy kor meghatározása mellett lejátszódo teketörök. Annyi bizonyos, hogy nem egy idős kiasszonyokat s nem egy mamecskát igyekeztem zavarba hozni s hoztam is, ha erre eleve jól elnem készült, plane mamecskánál, a hol már számítani elő adatok nyomán lehet. Egyik úgyönökársam kora felől kérdöz egy csinos asszonyt. »En 25 éves vagyok, volt a válasz. — »Hát a kis leánykájá? — »Az 12 éves. — Oh akkor nagysá nagyon fiatalon ment férjhez. Az asszonyka természetesen a legnagyobb zavarba jött: melyből az úgyönök előgé tapintatosan igyekezett kiszabadítani.

Meg minden kategóriából számos példát hozhatnék fel, de elég ennyi is; nem akarom a t. olvasó türelmet hosszabb

próbára tenni, mert mulattató cikket nem nyújtottam, csak száraz — de igazi tényállásokat soroltam elő. — Ezekből pedig — a mi céom volt — kitűnik a számláló úgyönökök fáradsót munkája, kik önlonban azon kétély is, hogy ezen tetenetes országos munkát a várt siker koronázza.

Azon községekből, hol az illető úgyönök a néppel közelebből ismerős, minden egyes családót s az általános szokásokat ismeri, ha az a fentemlítették hasonló bevallásokkal s esetekkel hódogni tud s azokon eligazodik, onnan még csak lesznek adataink; ezért lenne helyes eszme volt, midőn a népszámlálás nagyobb részben körjegyzőkre, papok s tanítóokra, mint a nép embereire bízottok. De nem minden községben van ám körjegyző, pap tanító! s egy ideglenőt nem várjuk, hogy a fentemlített körülmények melett is biztos adatokat szerezzen. Igaz ugyan, hogy idegen úgyönökök mellé községi esküdtök lettek kirendelve, de az a községi esküdt ur is csak azon fajtából való mint a többi atyafiai, s legfeljeb a házak sorrendjére s az egyes házak lakoi számára, azok nevére nézve lehetnek segítségére az úgyönöknek, no meg hát, hogy az ad hoc hivatalos személyiség biztosítva legyen a kuvacsok éles fogaitól.

Tehát szerény véleményem szerint; megtudjuk ugyan hány ember él Magyarországon, de azok korára, születőhelyre illetőségére, az úri és olvasni tudók s nem tudókra, úgyisintén a legtöbb úgyönök hibájából — az önálló s nem önálló egyének számára vonatkozólag biztos adataink s ennél fogva hiteles statisztikánk sem lehet.

Biszter József.

A HET TÖRTÉNETE.

A képviselőház e hó 19-én kezdte meg ez évi tanácskozásainak sorozatát a kisdobóvasról szóló törvényjavaslat tárgyalásával. A javaslat, mely arról nevezetes, hogy a külföldet e nemű törekvésekben megelőzte és így egészen magyar nemzeti alapokon készült, partikülönbség nélkül teljes támogatásban részesült, néhány száz képviselő felszólalásával szemben. Csaky Albin gróf a magyar nyelv védelmére kelve, így szólott: »Azt mindenki beláthatja, hogy mindenkinék érdekében van Magyarországon a magyar nyelvet

me gtanulni; a javaslat célja az hogy a gyermekek játszva tanulhassak meg a magyar nyelvet. Egyik százi képviselő azért szólott a magyar nyelvi vezetés ellen, mert elegendőnek tartja, ha azt a népis-kolokban tanítják. Ámde jól tudjuk, hogy ha a szász urakra bízuk a hájat, a szász népis-kolokban sem tanítják, és ha ő tőlük függ, természetesen a kisebbek még kevésbé ismerkedhetnek meg a magyar nyelvvel.

A kormány által legközelebb előterjesztendő javaslatok a következők: 1. Törvényjavaslat a közigazgatás és az önkormányzat szervezéséről a megyékben; 2. Az árvaügyek rendezése. 3. A közigazgatási bíráskodás.

Orszorosorság Románia természetesen ellensége címmel egy tekintélyes román közlönyben cikk jelent meg a napokban, mely egészen tárgyilagosan fejtegeti, hogy a román királyság mai fennállásában, önálló létében, nemzeti tartamával és közjogi határaival csak is Orszorosországnak áll utjában. A cikk szerint Románia existenciája inkompatibilis Orszorosorság ideáljának megvalósulásával és ellenségeskedése csak akkor fog megszűnni, ha Románia megsemmisíteti vagy ha meg fog győződni arról, hogy erre nem képes. A bukaresti állaltság irrendenta mozgalmára ime megjött a visszhang. Ma a román sajtóban egymásután jelennek meg cikkek, a melyek a magyar nemzettel való testvériségről értekeznek, majd gazdasági érdekeink összeegyeztetésének módozataival foglalkoznak. Majd meg egy katonai konvencióról szólnak, mely monarchiank és Románia közt háború esetére mielőbb megkötendő.

Féjérváry báró honvédelmi miniszter a napokban határozott a honvédség részére szükséges börtönművek szállítása ügyében. A miniszter a Wolfner Gyula és társa céggel szökevényezett lítő-szt-miklós börtényiparosokra a szállítást bízta, miután ezek késznek nyilatkozni a bakan-csok 50 százalékat a kispárnak oly módon átengedni, hogy a honvédelmi miniszter a szükséglet ezen 50 %, a mi évenként körülbelül 80,000 forintnyi szállításnak felel meg a kispárosoknak direkt, minden közvetítés nélkül kiadhatja A szállítást hat évre adatkol mi miniszter cégnék és ezzel a honvédelmi miniszter eleget tett minden fontosabb ipari érdekek.

A vasárnapi munkaszünet

egyelőre felfedezze. De megjött az étvágya. Egyedül kellett tehát ebédelnie abban az elegans étteremben, melyholai »lakokkal diszített mennyezettel. Birony rövid és szomorú volt ez az ebéd, melynél az a tekintélyes család kiszolgált. Megkérdezte a grófnő hölgyéről, az elhallgatás egy nevével nyugtatta meg. Amúgy is érzékeny természetű lévén, e válasz most még a szokottnál is jobban megfélemlítette és idegessé tette a kőltőt, aki tiszzer is azon a ponton volt, hogy újból tudakozódjék a komorniknál, de bátorsága mindannyiszor cserbe hagyta, az ajkára tudólu sók mindannyiszor torkába rekedtek. Aztán, mintha csak ébren almodnék, annyira különbözött az, ami rajta most megesett attól, a hogy előre látta. Minek is volt ő itt, mi dolga itt? Befejerte ebédjét, anélkül, hogy magát a beszédre elszánta volna. Megfordult az tan a kertben; tekintett az első emelet ablakaira függeszté, a melyek közül csak egy volt kinyitva. Lampa gyújtások viszártára szalomba, megint csak várt, mint a hogy úgy se tett egyebet mint várni mióta ebbe a házá belépett. Egészen bele fáradt már s már is azon tűnődött, hogy kár volt neki maradnia.

Egyszerre csak megnyílt az ajtó, a külső árnyag egy fekete alak jelent meg. Egy öreg, igen magas és sovány asszony volt gyanbban, aki lassan előre ment. A halvány, hosszú rancokkal bazardázó arcon a fájdalomnak oly mély kinyomata látszott, mely tisztelettel parancsolt volt: »ajki nékám, mintha hallgatásra lettek volna kárhoztatva. Az a színe vesztett, ósზე ve gyűlő, hol fakó, a halántékomb még egészen fehér haj. Lucian elejénte nem ösmerte meg grófnőt. Meglepetése legmarxasabb fokát

erte; szinte meg volt borzadva e merev tekintetü megjelenéstől megremülve. Az ember a fájdalom szobrának mondhatta volna.

Féleje nem kinyitva kezét, ajkain egy mosoly bagyadt kísértelevel:

— Bocssanom meg, a miért egyedül hagytam. Attól félek, hogy talán valami nagyon rossz ebédet kapott.

Kénytelen len elhallgatni. Arcának minden izmat göröcsös keszketes fogta el, két nagy konyecsé csordult le arcán; ugy azt ott, mintha köve mered volna. Lucian megzavaradva, lejutva, egyik karjával fogta és elvitte. Újra befogott a beszéde, de ismét csak hasztalan; aztán hitelen egy az árnyék által elledett asztalka fele terjesztve ki karját, valami tárgyat vett onnan elő oda nyujtva azt Luciannak. Egy szép és bájos fiatal leányok arcképe volt az, hasonlított a grófnőéhoz. A fekete fakereket ezüst szalag futotta körül e szavakkal: Sontanges Mari — Luiza — Karolina Augustus 22.

Lucian min'ent megértett. A grófnőnek leánya, a kiról csaknem sohasem beszélt és akít oly mélyen szeretett, meghalt. Számára vesző volt minden, megváltozva e rövid időközben. Erélye, bátorsága, élete, minden, egy csapással le volt verve és fekezhetlen fátalagsága egy nap alatt roskadt össze. Az fekete sülya, mely csak alig észrevehetően vala képes hozzáférni az ő kihívó szépségéhez, hirtelen szakadt le vállaira. Egy más nő, aki úgy érez vala mint ő, talán belehalt volna; de a grófnő a maga hatalmas erejével, vilámsújtatón, de állt. Egy néhány óra alatt ment végbe a szomorú munka, melyet a hosszú évek megkezdési nem tudtak; eme valóságból, mely

borzasztóbb vala a legborzasztóbb álomnál, mint öreg asszony ebédet fel. Kalandos életben egyetlen leánya iránti szeretete volt a szépiótién bázis, az igazságnak és édes fűdeségnek egyedül forrasa. Mú tja letunt most; az a mindenké által ismert nő meg halt benne; csak az anya élte benne tui a többit, a hajdan mellőzött, hogy ezental megcsönkítva marcangolt életet éljen.

Vegre Sontanges asszony zokogásban tört ki és sirt, egyre csak sirt, sokáig Lucian eleinte hagyta őt sírni; aztán egy kissé megnyugtatt próbálta, jól tudta ő, hogy hába való itt minden szó, azon volt tehát, hogy ha már máspek nem, hangja mormolásával nyugtassa meg a grófnőt. A vizgatáhatatlan gyász fásultságában, a mikor az ember csak a magányt kívánja, a révedező szók zenéje, mely állig éri fülnket, melyet alig hallunk, de a melyek jósapos voltat éreztük, néha mintha elringatná az embert. Ama borzasztó nap óta Lucian hangja volt az első, melyet a grófnő képes volt meghallgatni, a nélkül, hogy az neki valami ére szívenvést okozott volna. De azért ő nem tudott beszélni, egy egy szótag volt egész felelete, midőn keserü me sollyal köszönetet mondott.

Aztán vissza esett lethargiájába, meglátta újra gyermekeit, a hogy azt utóljára látta és aztán göröcsös, szánni nem akaró zoko gasa újra erőt vett rajta. A mikor esend állt be, a kőltő el ei nézte ezt az annyira elváltozott arcát, ez arcot, melyet az idő képtelen vala megbélyezni és a melyet a konyék felidültak, most megfeleldözött arról a különös elentéről, mely az őt ezen villaba kísérő gondolátok és ez ebben töltött este közt, a várakozás és fűsöz közt volt.

Azokat a gondolatokat és szenvedélyes érzelmeket, melyek őt e kéjjakba kísérték volt, mely szanokozás és testveri rokonszenven váltotta fel.

E néhány nap e szegény nőre nézve egy egész élet ostszeretődását jelentette; a mi pedig őt magát illette, mintha szintén hónapok vonultak volna el reggel óta.

De most megderékedt a fájdalom által visszatörtözött szók, szerencsétlensége óta először. Lucian sejtette, hogy ez az anya, teljes magányba vonódva, a kinek az embéri hang azota elviseihetetlen volt, most maga is csodálkozott, hogy őt halgatni képes.

Ez a nő, a ki győzelmes existenciája utolsó hónapjaiban annyit gondolt Lucianra, ő teljesen elefejtette, úgy mint minden egyebet is elefejtett azon a napon, amikor lánya megbetegedett. Eltűnt akkor minden — múltja a világ; csak az anya mara meg. A hosszú hallokias alatt egyszer sem hagyta el gyermekeit betegágyát, vadul viaskodva a bajjal, mindvégig talpon, győrtörtve a tehetetlenség kötszégezzé által. A maga kiváló eszével többet vezett, mint magok az orvosok; mint vállalós nő, teljes lélekkel vétte magát Isten elé langoló hittel tel könyörgésben; megörjítve a fájdalomtól, mintha erőszakkal akarta volna elvitatni a sírtól áldozatot, a haldkőlo lányt ülelt karjában csakhogy össze nem morzsozta; olykor azt hívé, hogy hatalmas elterelőhöz léhelne be neki, az ő tengernyi szeretete kedvéért a lanyka megmenekül. De mind hasztalan! a természet könyörtelen ridegséggel elvegette szörnyü munkáját.

(Folytatása következik.)

tárgyában a napokban érkezett a kormánypart. Baross miniszter kiemelte, hogy a segédök és inasok igénybevétele nélkül dolgozó kispáros nem lesz kénytelen a munkától tartózkodni. Ugyanezen szabályt nyel alkalmazást a kiskereskedőkre nézve is. Azon felszólalásra, mely szerint az orthodox izraeliták érzékenyen süjtálnának, ha a szombatban kívül vasárnap is tartózkodniök kellene az ipari munkától, a miniszter az aggályokat alaptalanoknak mondotta, és nem tartja célszerűnek a felekezeti tekinteteknek részt nyitni a tisztán a munkaeor védelmet célzó törvényben. Az értekezlet kmondotta még, hogy a munkaszünet kiterjesztések (Szt.-István király napjára is, mint nemzeti ünnepre.

A népszámlálás Budapestre nézve igen kedvező eredményt mutat. Az utolsó tíz év alatt a főváros szaporodása 135,294 lélek és így összesen 512,761-re tehető népszáma. Ezene várakozást felelőmő szaporodás szinté példá nélkül áll Európa nagyvárosai közt.

Simor János, bitoros herceg primás a napokban kezdette meg huszonötödik évét a hercegsprimási széken. Kivüli kskak az Osti nemzetségből származott Kanizsai III. János (1387—1418), Széchy Dénes (1440—1465) álltak 24 évig a magyar katolikus egyház élén.

A herceg primás néhány nap óta súlyos betegségben szenved, s az eddigi tudósítások szerint felgyógyulásához kevés reményt táplálnak az ápoló orvosok.

Belgiumban a nép az általános szavazati jog behozatát követeli s úgy látszik el van tökélye, hogy e követelésének kibáóságokkal adjon nyomtatékat. A kormány osend zavarások elhárítása végett Brüsszelbe katonaságot összpontosít.

HIREINK

Kinevezés. A vallás és közoktatásügyi magy. kir. miniszter Schiller Irma töröcszmártóni állami polgáriskolai segédtanitónót ugyanoda rendes tanitónóvé nevezte ki. Öszintén gratulálunk a jól kiérdemelt előléptetéshez.

A F. M. K. E. töröcszmegei választmánya f. é. február hó 1-én a vármegyeház nagy termében ülést tart.

A szucsányi róm. kath. plebániában kedfős ünnepély folyt le január hó 18-án. Paulovics József kanonok és esperes, szucsányi plebánosá váló avatásának 23-ik és születésének 57-ik évfordulóját ünnepele. Kívánjuk ezuttal, hogy életerejét és működését az időviszontagsági ezental se törhessék meg és magaslatos hivatásának buzgó végzésében, még számos éven át segítse a magyarok Istene.

A népszámlálás eredménye Töröcsz-Mártonban az, hogy jelenleg a lakosok száma 2857. Különbön ezt Mártonban mindenki tudja, s mi csupan azért emlíjük meg, mert ez adatot a Pesti Hirlapból kellett kiollóznunk. Községünk előjárósága nem tartja szükségesnek (ne kutas-sók okát, hogy miért?), hogy az efele elősorban helyi érdekű dolgot a helyi lapokkal közölje. Már t. i. feltesszük, hogy a N. N. is épen ilyen bánásmódban részesült, mint a F. H. s azt képzéljük, hogy az is csak úgy értesült a mártóni népszámlálásról, mint mi: más lapokból.

Tornay Fanni a neve a legújabb énekesnőnek, ki a debreceni színházban szép hangjával, iskolázott énekével és bájos megjelenésével feltűnt Boccaccio Fiametta szerepében. Mi nem csupan azért tartjuk ezt felémlyítésre méltónak, mert mindig jól esik egy leendő nagyság feltűnését hírül adnunk; hanem azért is, mert a debreceni és fővárosi lapokban annyira magasztalt újonnan felűnt szép művésznő jó ismerősünknek: Schiller Irma polgáriskolai tanitónőnek testvére. Kívánjuk mi is a legszébb jövőt.

Farsang. A töröcszmártóni állami középkereskedelmi iskola tanuló ifjúsága február hó 9-én az ifjúsági segélyező egyesület javára táncmulatságot rendez. Akik annak idejében a tanuló ifjúság ilyen mulatságán részt vettek, bizonyára örömmel veszik e hírt, tudván, hogy azon a fesztelenség és a kedélyesség lesz az uralkodó. A meghívók a napokban mennek szét. Melegen ajánljuk a mulatni szeretők figyelmébe — a jótékonycét.

A nagy hó. Persze, nálunk nem okoz olyan gondot, mint a fővárosban, ahol száz meg száz napszámos foglalkozik annak elhárításával; a vonatok közlekedésében sem történt még ez ideig valami sz. mottevvő akadály, hanem a tavaszra gondolva mi is felsóhajtunk immár, hogy tán elég is lenne a jóból. Ha ez az irtóztos hó tömeg hirtelen kezd a tavasszal olvadni, jaj lesz a szegény alföldieknek. Igaz, hogy addig meg nekünk jaj, akiknek havonként négy köbméter fát, meg 10 métermázsza szenet kell felüzelnünk, hogy e kicsi Sziberiában meg ne fagyjunk.

A »Képes Családi Lapok« f. évi második számában Rudnyánszky Gyulától »Irodalmi dolgok« cím alatt egy igen érdekes cikk sorozatot kezd közölni, amely irodalmi viszonyainkat és bajainkat a tárgyilagosság szempontjából tárgyalja s az alaptalán vádakat kimutatva, a valódi okokat felderíti s az olcsó könyvekkel sürgeti.

A znióváraljai magyar olvasókör f. hó 11-én tartotta rendes évi választó közgyűlését. Az újonnan megválasztott tisztikar a következő: Elnök Antkisz Rezső, alelnök Somogyi Géza, jegyző Kápolnay József, pénztárnok Rátskay István, választmányi tagok: Nemes János, Schulcz Péter, Tócsik Károly, Mihálicska István.

Városi közgyűlés. Besztercebánya szab. kir. város képviselő-testülete f. hó 17-én d. e. 9 órákor választó és ennek befejezése után rendkívüli közgyűlést tartott. A választó közgyűlést Csipkay K. alispán vezette, mely nagyon simán folyt le. A városi végrehajtó Strobl János egyhangulag választott meg a választást követő rendkívüli gyűlésen Bitner Kalmán kir. tan. és polgármester előnkölt, s üdvözölve a tagokat, jelentette, hogy a regale-váltásg kötvényei a községekben gyakorolt italméresi jogra már megerkeztek, csak magáé a váro e még nem az összes váltásdíj 121 ezer forint tess a városnak 100 ezer forint menő adósságaival szemben. Az éptendő törvényeségi palota céjaira a városi közgyűlés egyhangulag megszavazta az u. n. komlós-keretet s ezzel a sokka húzódó ügy végre lebonyolítatott. A Loviszko, Hermancsik, Majerszko Gígarov, Kosztelnica Csabrad és Triács kez alatt herbeadása tudomásul vetettet és jóváhagyatott. A Szt.-János kápolna melletti vasuti megálló a miniszter ur nem engedélyezte. Ez elég különös Zólyom. Salfalva, s mas helyek megalloval szemben. Azért a közgyűlés sem állapodott meg a tényleknl, hanem miután az engedély megtagadása nem saját hibájának eredménye, elhatározta, hogy újabb lépéseket tesz a megálló létesítésé iránt. Tudomásul vetettet a besztercebányai I. magy. postó- és gyapju-ár gyűlésnyertársaság levele melyből a részükre szükséges építési anyagok aruból 10 százalék árleengedéssert kőszönetet mond. Hasonlóan fogadtatott a kereskedelmi miniszteriumnak leirata a fogadó vendégő kávéház és kávémerő iparosok gyakorlása iránti szabályrendelet tervezetét. A módosításra vonatkozólag a városatösből egy pont kihagyandó s az így kijavított szabályrendelet újra feltérjesztendő. És ezzel az ülést véget ért.

Süketeknek. Egy személy, ki egy közön-

séges szer által 23 éves süketség és fülzúszból gyogyult ki, készséggel szolgál azon szerleírásával mindenkin, ki hozzá fordul. Cim: NICHOLSON H. J., Wien XZ

IRODALOM.

A legújabb kor története cím alatt megjelent, Marczali Henrik nagyszabású munkájának fizetes kiadásából Révai testvérek (Budapest, IV. Váci-utca 1. sz.) megküldték nekünk a 8. és 9. füzeteket. Ha már eddigelő is folyton fokozódó érdeklődéssel lapoztuk e jeles munka korábbi füzeitet, most az érdeklődéshez élvezet is járul, mert hazánk történetéről és nemzetünk beléletének azon korszakáról van benne szó, mely előkészítője lett a szabadság utáni vágyakokat megrázó kiáltásoknak, az elnyomott szabadság romjain épült önbiálatoknak és végre annak az igazi nemzeti öntudatnak és ezzel együtt az igazi alkotmányosságnak, melyet ma irigykévé néznek ránk oly népek is, a hol talán a »forradalom« szle hamarabb döntött trónokat, de a hol a romok még ma is föltámadtak váro eszmeinek hantjait képezik. Marczali szakavatott kézzel mutat rá mindarra, a mi kiváltkép az 1825—1836 időközben oly gyökeres atalakítást idézett elő, hogy a régi állapotokba való visszatérés egy szer mindenkora lehetelenné vált. Szépítsük a dolgot akarhogy, de ha színtek akarunk lenni, be kell ismernünk, hogy bizony nagyon elmaradotak voltunk még akkor, a midőn Európa többi nemzet i már gyors lépésekkel törték előre. Amde, ugyancsak az 1825-iki országgyűlés ideje képezi hazánk történelmében azt a nevezetes fordulópontot, a midőn Ausztriában komolyan kezdték gondolkodni arról, miféle módokhoz kell nyulni Magyarországgal szemben, a hol úgy látszik a régi rendszernek már nincs foganatja. És e gondolkodás aztán teremtett új rendszert, melynek hogy mi lett a következménye, azt 23 évvel később tudtuk meg. Amint látjuk tehát, a most előttünk fekvő két fizet renekvüli érdekes anyaggal gyarapítja az előbbi füzetek tartalmát és nem tudjuk eléggé ajánlani, hogy Marczali könyvét mindenki megszerezze, a ki oly történelmi munka birtokába akar jutni, mely tudományos a'apja dacára a legvonzóbb módorban van megírva és mely helyenként ép oly érdekesfeszítő, mint a legszébb regény és melynek hatalmas része nincs sehol sem. Marczali könyve nélkülözhetetlen kiegészítője minden világtörténellemnek és már, csak azért is könnyű módon megszerezhető, mert 30 kros fizetekben jelenik meg.

A Gazdasági Mérnök című közérdekű gazdasági és műszaki hetilap az évi 3-ik száma a következő gazdag és változatos tartalommal s mintegy 46 szakszerű rajzzal és képpel jelent meg;

Vetőmagbeszerző allomás. — Vetésforgás kérdéséhez. — Oroszország viziútjai — Kézpilhetelő írók számára (Egy ábrával) — Egy új gazdasági gép. (Egy ábrával) — Kauscsk talplemez patkók alá. (Egy ábrával) Hid Francia- és Angolország közt. — Találmanokok: Vízalatti sziklak zuzogóge tvárolvási vesővel. — Srófőbiztosítás. — Szerkezet a kalásznak a gabonaszártól való elválasztására. — Rúdkapcsolás. Vízí ügyek: A Tiszavölgyi Tarsulat közpönii blotságának közgyűlése. — Nicaragua-catorna. — Osztrák-magyar Lloyd dunagőhajózási társaság. Hajózas: Az odessai hajózási kereskedelmi társaság. — Az »Adria« magyar tengeri hajózási részvénytársaság. — Vasuti ügyek: Előmunkalati engedélyek. Az ungar-szobrance-nagymihályi h. é. öszsükető vasút. — Menetdíj jesztállása. — Díjszabási pótlékok. — Állattenyésztés: Sertésfészalás kísérletek. A percheron lötenyésztés. Vízallások. Hirdetések.

A Gazdasági Mérnök megjelenik minden vasárnap diszesen kiállitva, 12 oldalon külön színes borítékban. Szerkesztő és kiadja Gond a Béa műszaki tanácsos, műveiyetemi m. tanár. Előfizetés ára: Egész évre 12 frt. feltevére 6 frt, negyedévre 3 frt. Az előfizetések a kiadóhivatalba (Budapest, IX. Lónyay-u. 11.) küldendők.

A jánljuk e 14 év óta fennálló szaklapo a gazdasági és műszaki haladás iránt érdeklődő művelt közönség szives figyelmébe és támogatásába.

Farbige Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 7.65 per Meter — glatt gemustert ca 2500 versch. Farben und Dessins) — vers. roben- und stuckweise Porto- und Zollfrei das Fabrik-Depót G. Hünneberg (K. u. K. Hoflieferant) Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Feloldás szerkesztő: Révész Lajos.
Társzserkesztő: Fehér János.

HIRDETÉSEK.

3304. sz.

tlkv. 1890.

Arverési hirdetményi kivonat.

A tszdmártóni kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Schwarz János és nejeének — Laczko János és társai elleni végrehajtási ügyében Szklenő községekben fekvő és a sklenői 127. sz. tjkvény I 1—3. 5—7. 9. és 11—22 sor sz. a. foglalt ingatlanokból Laczko János, György és Illést B. 2—4 t. a. v. részben megjelölt jutalékra 544 forint ezenel megállapított kikiáltási árban az arverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanúság az 1891. évi február hó 10-ik napjának d. e. 10 órákor Szklenő községekben a község házánl meg tartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól el fog adni.

Arverezni szándékok tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10 százalékat készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiadókúttól kezéhez letenni, vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszégáltatni.

Kir. járásbíróság mint tlkvi hatóság.

Töröcsz-Mártonban, 1890. október hó 31-én.

Fekete,
kir. jbiró.

3300. sz.

1890.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulit kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében, ezenel közhírré teszi, hogy a tettes tszdmártóni kir. bíróság 2724. számú végzése által Baitrock Jozsef végrehajtó javára Uhyarky János ellen 100 frt. s járulékat erejéig érendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felülfoglat és 595 frtra becsült 1 pe, konca, 1 pei löhalmál, 2 vasek, 2 borona, 2 szekér, 1 könyvű szekér, 1 úró, 1 borjú, 2 tehen, 100 maza széna, 100 maza számalból álló ingóságok 100 frt köré, ennek 1890. évi május hó 31-ik napjától 60 százalék kamattal, eddig öszesen 27 frt 10 kr. per—, végrehajtásikérettí és a foganatosítási —, továbbá 2 frt árverés hirdetési költség erejéig, nyilvános árverés útján eladatkak.

Mely árverésnek a 4500. sz. kiküldött rendelő végzés folytán a helyszínben, vagyis Uhyarky Jánosnál Szt. Péterben leendő eszkölésére 1891-ik év február hó 10. napjának d. e. 10 óra írta határidőül kitűztek és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly meggyezéssel hivattak meg, hogy az érimtelte ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legelőbb ígerőnek becslésénél is eladatni fognak.

Az elárverezés ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-a megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt T.-Szt. Mártonban, 1891. évi január hó 20. napján.

Zathureczky Jenő,
kir. bir. vég.

Arverési hirdetemény.

A bír. vhtó által közhírré tétetik, hogy a rhegyi kir. jbiróságának 3235—3243 90 és 58 91. sz. végzéseivel Lipschitz Mór s társainak Picezes Osajar ellen 9 rendbeli tőke s jár. iránt a 3269 90. sz. vhtási jkönyvben összeirt és 1823 frt 90 krra becsült ingók a helyszínén Rhegyen 1891. évi január hó 29-én d. e. 9 óraker nyilvános árverésen készpénzfizetés mellett, el fognak. adatni.

Mindazok, kik a befolyandó vétel-árira elsőbbségi jogot tartanak felhivatnak, hogy szó vagy írásbeli jelenteleiket az árverés megközdéseig az alólírott bir. kiküldöthöz adják be.

Rózsahgyen. 1891. évi januárhó 14-én.

Szent-iványi,
kir. bir. kiküldött.

Choroba ujsa Babku

alebo **ÚČINOK PALENKY**

Erkölcsmemesítő olvsmány a tót nép

számára.

Egy darab ára 3 kr.

Megrendelhet5

a turócz-sz.-mártoni magyar

nyomdában.

gers és biztos segítség gyomorhajok s azok következményei ellen.

Az egészségt fenntartására, az életnedvek s annak folytán a vérnek tisztítására és tiszta állapotba való feuttartására és a jó emésztés elősegítésére a legjobb s leghatásosabb szer a már is mindenütt ismeretes és kedvelt

életbalszam Dr. ROSA-tól

Ezen életbalszam a legjobb s leggyógyhatásosabb gyógyfűvekből a leggodosabban van készítve s különösen minden emésztési hajok, gyomorgörög, átvágyhiány, savanyús feibűgés, vértórtulás, aranyeres hajok stb. ellen teljesen hatásosnak bizonyult. Ny kúrázó hatású következtében ezen életbalszam egy bizonyult, megaláható házi-szernek lett a nevének. s rá egy nagy füveggel 1 frt, kis füveggel 50 kr. Elismert írta ok ezrei bárkinnek betekintés végez, rendelkezésre állnak.

Öväs! Hamisítások elkerülése végett, mindenkit figyelmeztetek, hogy az egyedül általam az eredeti utasítás szerint készített »Dr. ROSA-jéle életbalszam« minden üvegecskéje kék burokba van csomagolva, melynek hosszoldalain »Dr. ROSA életbalszama a »feketé sas-hoz« címzett gyógyszerertárból. FRAGNER B. Prága 205—III., német cseh, magyar és francia nyelven olvasható, széles felein pedig az ide nyomott védjegy látható.

Dr. ROSA életbalszama valódián kapható csak a készítő **FRAGNER B.** fővártárában, gyógyszerertár s a fekete sas-hoz Prágában 205—III., és **BUDAPESZTEN** Török József úr gyógyszerertárnél, Királyutca 12. sz. Budai Emil úr városi gyógyszerertárában a Varoshaz-teren.

Az osztrak-magyar monarchia minden nagyobb gyógyszerertárában van raktár ezen életbalszamból.

prágai általános házi-kenöcs.

Ugyanott kapható: **prágai általános házi-kenöcs.** több ezer hálynyilatkozattal elismert **biztos gyógyszer** mindenféle gyuladások, sebek és genyedések ellen. Ezen kenöcs biztos eredménnyel használható a női emlo gyuladásainál, a tej tespedésénél s az emlo megkeményedésénél szuleskor, kelevénynél, vérdaganatoknál, genyes fakadékoknál, pokolvárnál, körömgöyöknel, az ugynevezett körömfereg-nél, elkeményedéseknél, felpuffadásoknál, mirigydaganatoknál, zsirdaganatoknál, ezeketlen tagoknál stb. Minden gyuladást, daganatot, elkeményedést, felpuffadást a legrovidebb idő alatt eltávolít; s ahol már genyedés mutatkozik, ott a daganatot legrovidebb idő alatt fájdalom nélkül felszívja, kisereti és kigyógyítja.

Kapható 25 és 35 krajczáros szelenczkében. Öväs! Mintán a prágai általános házi-kenöcsöt sokszor utánózzák, mindenkit figyelmeztetek, hogy ez eredeti utasítás szerint csak nálam lesz készítve s csak akkor valódi, ha a sárga érzésszennel, melybe jöltetik, vörös használati utasításokba melyek 9 nyelven nyomvaik és kék kartonba, melyen az ide nyomott védjegy látható — burkolva van.

HALLASI BALZSAM a legbizonyultabb, számtalan próbatét által legbiztosabbnak elismert szer a nehez hallás kigyógyítására s az egészen elvesztett hallasi tehetség visszanyerésére. Egy üveg ára 1 frt.

VALODI BOROVIČSKAT

és ó szirmiai szilvoriomot ajánl 45 frttól

fölfelé pr 100 liter

M. FASAL

TESCHEN, osztr. Szilézia.

Minták ingyen és bérmentve küldetnek.

EGY FIU,

ki helyesen tud inni és olvasni

TANONCZUL

felvétetik a turócz-szt.-mártoni magyar nyomdában.

A TUROČZ-SZT.-MÁRTONI

MAGYAR NYOMDA

kiadásában megjelent:

A MAGYAR KÖZÉPOSZTÁLY

HÁZI NEVELÉSE NAPJAINKBAN.

Irta: **Révész Lajos.**

Á R A 80 K R.

Kapható a Magyar Nyomdában.